

[Camre]

vokser osv. osv. Disse oplysninger er nok sande, men de udgør kun en del af sandheden, en side af sandheden, den side, som regeringen ønsker at befolkningen skal se.

Vi fik hele registeret af positive, optimistiske budskaber fra statsministeren i TV den 12. og 13. november, 7 og 6 dage før kommunevalget. Der skulle ikke gribes ind. Og hvad var det så, der skete, da valget var overstået? Så var det alligevel ikke så godt med det betalingsbalanceunderskud, som regeringen det meste af året havde hævdet ville blive 15 mia kr. Det blev nu pludselig til 22 mia kr., og regeringen måtte fremlægge sin krisepakke den 4. december 1985, en kriselovgivning, som statsministeren med sædvanlig beskedenhed, når han skal præsentere noget ubehageligt, valgte at kalde en justering.

Vi fik et indgreb, beseglet af det radikale venstre, der ikke løser betalingsbalanceproblemet, og vi får en finanslov, som heller ikke løser de centrale problemer. Regeringen interesserer sig nemlig overhovedet ikke for den almindelige befolknings problemer. Regeringen interesserer sig kun for at omfordele goderne i dette land, at tage fra de dårligst stillede og give til de bedst stillede.

Hvad er sandheden bag den lave indkomstudvikling? Den er, at realindkomsten for ledige og for mennesker på efterløn er faldet med 9,9 pct. fra 1982 til 1984, at reallønnen på LO-området er faldet med 7,4 pct. i samme periode, at reallønnen for de fleste offentligt ansatte er faldet med 6,8 pct. i perioden 1982-84, men overskuddene i industrien er i de seneste 4 år steget med 240 pct., mens investeringerne i samme periode kun er steget med 41 pct. Renten er faldet. Ja men det hænger sammen med den internationale renteutvikling, med fastkurspolitikken, med lønmodtagernes løntilbageholdenhed og med, at regeringen har lukket op for fri kapitaltilstrømning fra udlandet.

Den store vækst og de voksende investeringer er også kun relative størrelser, for hvis det gik så godt alt sammen, hvorfor har vi så historiens største betalingsbalanceunderskud, hvor hele forværringen i forhold til regeringens skøn, altså de 7 mia kr., som underskuddet blev større, end det var budgetteret til, skyldtes, at importen i 1985 oversteg eksporten med nøjagtig 7 mia kr.? Ja, siger økonomiministeren, det er, fordi det går så godt;

så stiger investeringerne, og det belaster handelsbalancen. Hvis investeringerne steg nok, ville også produktionen og eksporten stige, men det sker ikke, og derfor må regeringen med sin specielle julegave til befolkningen opsuge 8 mia kr. købekraft fra dem, som i forvejen har holdt igen i de seneste 3 år.

Den fordeling af de offentlige penge, regeringens finanspolitik medfører, sætter skel i befolkningen, skaber frustration og ødelægger menneskers levevilkår. Derfor foreslår socialdemokratiet en social genopretningspolitik for de vanskeligst stillede befolkningsgrupper: bistandsklienter, ledige, syge og efterlønsmodtagere, og vi foreslår karensdagen ophævet.

Regeringens miljøpolitik er henholdende og svag, og kun når socialdemokratiet sammen med den øvrige opposition kan skabe et flertal mod regeringen, lykkes det at tvinge fremskridt igennem. Derfor foreslår socialdemokratiet, at besparelserne på miljøministeriet fjernes, og at hele miljøindsatsen øges.

Regeringens erhvervs politik er passiv og utilstrækkelig og fastholder et forældet teknologiniveau i vores produktionsapparat til skade for konkurrenceevne og eksport. Derfor foreslår socialdemokratiet en forstærket indsats for ny teknologi, produktudvikling, energiproduktion og eksportfremme.

Regeringens sundhedspolitik sparer det danske sundhedsvæsen ned til en andenrangsplacering internationalt. Ventetiderne vokser, og patientbehandlingen forringes. Derfor foreslår socialdemokratiet en genopretning og udbygning af kapaciteten i vigtige dele af sundhedsvæsenet, herunder en styrket indsats mod den frygtede AIDS-sygdom.

Regeringens uddannelsespolitik forringer uddannelsernes kvalitet og er helt utilstrækkelig til at give en kvalificeret kompetencegivende uddannelse til alle. Derfor foreslår socialdemokratiet en forøgelse af uddannelseskapaleten og -kvaliteten, så alle kan få en uddannelse, der fører til en sikker og meningsfuld beskæftigelse.

Regeringens boligpolitik er vendt imod det almennyttige byggeri for den almindelige befolkning. Derfor foreslår socialdemokratiet en genopretning af kvoten for almennyttigt byggeri, forøgelse af kvoten for ungdomsboliger og forbedring af boligstøtten til pensionister og enlige forsørgere.